

Debatindlæg 13.10.2015 kl. 06:00

Grøn realisme – det nye sort

AF Henrik Skotte, cand.polit., konsulent, Danmarks Vindmølleforening

For folketingsvalget i år nedjusterede Venstre ambitionsniveauet på energi- og klimaområdet under betegnelsen "grøn realisme". Efterfølgende har den nye energiminister forklaret, at de høje målsætninger koster arbejdspladser, og at det ikke kan betale sig at gå forrest i den grønne omstilling.

Men hvor er dokumentationen for, at danske arbejdspladser faktisk går tabt på grund af de postulerede høje energiomkostninger? Hvilke firmaer er reelt flyttet ud af landet på grund af PSO-betalingen?

Og er der slet ingen fordele ved en ambitiøs grøn omstilling?

I international sammenhæng er dansk erhvervsliv meget lidt energiintensiv, og vi har relativt få energitunge virksomheder. Dansk industri er ovenikøbet effektiv i sin energianvendelse, og danske virksomheder er blandt de mindst udsatte i EU, når energipriserne stiger i Europa.

Mere end 90 pct. af både værditilvækst og beskæftigelse i dansk erhvervsliv finder sted i lavenergiintensive virksomheder, og danske erhvervsvirksomheder har lave omkostninger til el set i forhold til EU's gennemsnit.

Energiintensive virksomheder i industrien beskæftiger ca. 18.000 personer. Til sammenligning var det samlede antal fuldtidsbeskæftigede i vindmølleindustrien ca. 30.000 i 2014.

Den danske eksport af energiteknologi satte i 2014 rekord med en samlet eksport på 74,4 mia. kr., heraf grøn energiteknologi på 43,6 mia. kr. Alene eksporten af grøn energiteknologi udgør 7 pct. af den samlede danske eksport.

Blandt EU15-landene har Danmark den relativt største eksport af energiteknologi som andel af den samlede eksport, og Danmark er det eneste EU15-land, hvor eksporten af grøn energiteknologi overstiger eksporten af øvrig energiteknologi.

En klar interesse

Danmark har således en klar økonomisk og beskæftigelsesmæssig interesse i at understøtte den grønne teknologi. Alene vindmølleindustrien stod i 2014 for 5,2 pct. af den samlede danske eksport af varer og tjenester.

Den danske eksportsucces er hjulpet på vej netop af en ambitiøs energi- og klimapolitik. For nylig har fagforbundet 3F's grønne tænketank med deltagelse af erhvervsfolk og forskere dokumenteret, at der er masser af job i en grøn omstilling.

Både nationale og internationale analyser viser, at den grønne omstilling risikerer at blive dyrere, jo længere tid vi venter. Og en fortsat afhængighed af importerede brændsler gavner ikke just forsyningsikkerheden. På langt sigt betyder de afledte positive effekter på sundhed, miljø og klima, at den grønne omstilling derimod bliver en samfundsøkonomisk gevinst.

Men når den såkaldte grønne realisme kun fokuserer kortsigtet på skatte- og afgiftstryk for en snæver del af danske virksomheder, bliver resultatet helt anderledes, nemlig en fordyrelse og forsinkelse af den grønne omstilling.

Resultatet har vist sig

Aktuelt skæres der med finansloven i bevillingerne til energiforskning og i støtten til varmepumpenes demonstrationsprojekter. Af hensyn til den grønne realisme vil regeringen heller ikke gå i gang med de nødvendige afgiftsomlægninger, der skal understøtte brugen af vindmøllestrøm til varmepumper og elbiler – og som den grønne omstilling ellers skriger på.

Resultatet af den nye kurs har allerede vist sig. Den store tyske energikoncern E.ON har nemlig smækket investeringskassen i. E.ON vurderer, at hvis ikke der holdes fast i energi- og klimaambitionerne, bliver investeringsklimaet i Danmark simpelthen for usikkert.

Måske er dele af regeringens parlamentariske flertal tilfredse med den nye kurs – som i den forstand kan siges at udtrykke en kortsigtet politisk realisme. Men prisen er en fordyret og forsinket grøn omstilling. Økonomiske og miljømæssige gevinster blev til samfundsøkonomiske tab, da grøn blev til sort.